

ספר שמואל ב'

פרק ח'

שם הידען: _____

1. הקף את המילים שהם 'פעולה'. 2. מתח קו מתחת למילים שהם 'אמירות'.

(א) ויהי כי ישב המלך בביתו וה' הניח לו מסביב מפל איביו: (ב) ויאמר המלך אל נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים וארון האלקים ישב בתוך היריעה: (ג) ויאמר נתן אל המלך כל אשר בלבבך לך עשה פי ה' עמך: (ד) ויהי בלילה ההוא ויהי דבר ה' אל נתן לאמר: (ה) לך ואמרת אל עבדי אל דוד כה אמר ה' האתה תבנה לי בית לשבתי: (ו) כי לא ישבתי בבית למיזם העלתי את בני ישראל ממצרים ועד היום הזה ואהיה מתהלך באהל ובמשכן: (ז) בכל אשר התהלכתי בכל בני ישראל הדבר דברתי את אחד שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי את ישראל לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים: (ח) ועתה כה תאמר לעבדי לדוד כה אמר ה' צב-אות אני לקחתך מן הננה מאחר הצאן להיות נגיד על עמי על ישראל: (ט) ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרתה את כל איבך מפניך ועשתי לך שם גדול כשם הגדלים אשר בארץ: (י) ושמתי מקום לעמי לישראל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא יסיפו בני עולה לענותו כאשר בראשונה: (יא) ולמן היום אשר צויתי שפטים על עמי ישראל והניחתי לך מפל איבך והגיד לך ה' כי בית יעשה לך ה': (יב) פי ימלאו ימין ושכבת את אבתיך והקימתי את זרעך אחריך אשר יצא ממעיך והכינתי את ממלכתו: (יג) הוא יבנה בית לשמי וכוננתי את כסא ממלכתו עד עולם: (יד) אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן אשר בהעותו והכחתי בשבט אנשים ובנגעי בני אדם: (טו) וחסדי לא יסור ממנו כאשר הסרתי מעם שאול אשר הסרתי מלפניך: (טז) ונאמן ביתך וממלכתך עד עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד עולם: (יז) ככל הדברים האלה וככל החזיון הזה כן דבר נתן אל דוד: (יח) ויבא המלך דוד וישב לפני ה' ויאמר מי אנכי ה' אלקים ומי ביתי כי הביאתני עד הלום: (יט) ותקטן עוד זאת בעיניך ה' אלקים ותדבר גם אל בית עבדך למרחוק וזאת תורת האדם ה' אלקים: (כ) ומה יוסיף דוד עוד לדבר אליך ואתה ידעת

את עבֹדְךָ ה' אֱלֹקִים: (כא) בְּעָבוֹר דְּבַרְךָ וּכְלַבְּךָ עָשִׂיתָ אֶת כָּל הַגְּדוּלָה הַזֹּאת לְהוֹדִיעַ אֶת
עבֹדְךָ: (כב) עַל כֵּן גִּדַּלְתָּ ה' אֱלֹקִים כִּי אֵין כְּמוֹךָ וְאֵין אֱלֹקִים זולָתְךָ בְּכֹל אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ
בְּאָזְנוֹנוּ: (כג) וּמִי כְעַמְּךָ כִּישְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר הִלְכוּ אֱלֹהִים לַפְּדוּת לֹא לְעַם
וְלָשׁוּם לֹא שָׁם וְלַעֲשׂוֹת לָכֶם הַגְּדוּלָה וְנִרְאוֹת לְאַרְצְךָ מִפְּנֵי עַמְּךָ אֲשֶׁר פָּדִיתָ לָךְ מִמִּצְרַיִם
גּוֹיִם וְאֱלֹהֵיו: (כד) וַתִּכְוֹנֶנּוּ לָךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לָךְ לְעַם עַד עוֹלָם וְאַתָּה ה' הָיִיתָ לָהֶם
לְאֱלֹקִים: (כה) וְעַתָּה ה' אֱלֹקִים הַדְּבַר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ עַל עַבְדְּךָ וְעַל בֵּיתוֹ הִקֵּם עַד עוֹלָם
וַעֲשֵׂה כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: (כו) וַיִּגְדַּל שְׁמֶךָ עַד עוֹלָם לְאֵמֹר ה' צַב־אוֹת אֱלֹקִים עַל יִשְׂרָאֵל וּבֵית
עַבְדְּךָ דָּוִד יִהְיֶה נִכּוֹן לְפָנֶיךָ: (כז) כִּי אַתָּה ה' צַב־אוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל גָּלִיתָ אֶת אֶזְרוֹ עַבְדְּךָ
לְאֵמֹר בֵּית אֲבִיךָ לָךְ עַל כֵּן מָצָא עַבְדְּךָ אֶת לְבוֹ לְהִתְפַּלֵּל אֵלֶיךָ אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת: (כח)
וְעַתָּה ה' אֱלֹקִים אַתָּה הוּא הָאֱלֹקִים וּדְבַרְיֶךָ יִהְיוּ אֱמֶת וַתִּדְבַּר אֵל עַבְדְּךָ אֶת הַטּוֹבָה
הַזֹּאת: (כט) וְעַתָּה הוֹאֵל וּבָרַךְ אֶת בֵּית עַבְדְּךָ לְהִיּוֹת לְעוֹלָם לְפָנֶיךָ כִּי אַתָּה ה' אֱלֹקִים
דִּבַּרְתָּ וּמְבַרְכֶתְךָ יְבָרַךְ בֵּית עַבְדְּךָ לְעוֹלָם: